SERIES XVII LECTURE VI

בס"ד

CAN YOU ANSWER THESE QUESTIONS?

- 1. Why did Scripture find it necessary to record all of the miracles that Elisha performed?
- 2. Why were the four lepers described in Kings II Chapter 7 not allowed to enter the city of Samaria? Who were they?
- 3. What important halachic principle is derived from the incident of the lepers entering the camp of Aram?
- 4. Dogs ate the corpse of Jezebel but amazingly left whole her skull, feet and palms of her hands. Why?
- 5. Why did Jehu destroy the Temple of Baal but yet left intact the sanctuaries containing the golden calves?

This and much more will be addressed in the sixth lecture of this series: "Elisha and the Fall of the House of Omri".

To derive maximum benefit from this lecture, keep these questions in mind as you listen to the lecture and read through the outline. Go back to these questions once again at the end of the lecture and see how well you answer them.

PLEASE NOTE: This outline and source book were designed as a powerful tool to help you appreciate and understand the basis of Jewish History. Although the lectures can be listened to without the use of the outline, we advise you to read the outline to enhance your comprehension. Use it, as well, as a handy reference guide and for quick review.

This lecture is dedicated to the merit and honor of the Brin Family

THE EPIC OF THE ETERNAL PEOPLE Presented by Rabbi Shmuel Irons

Series XVII Lecture #6

ELISHA AND THE FALL OF THE HOUSE OF OMRI

I. War and Famine

וּמֶלֶךְ אֲרָם הָיָה נִלְחָם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּנְּעַץ אֶל עֵבָדִיו לֵאמֹר אֶל מִקוֹם פִּלֹנִי אַלְמֹנִי תַּחַנֹתִי: וַיִּשְׁלַח אִישׁ הָאֶ –להִים אֶל מֶלֶךְ יִשְׁרָאֵל לֵאמר הִשְּׁמֶר מֵעֵבר הַמָּקוֹם הַזֶּה כִּי שָׁם אֲרָם נִחִתִּים: וַיִּשְׁלַח מֵלֶךְ יִשְׂרַאֵל אֵל הַמֶּקוֹם אֲשֵׁר אָמֶר לוֹ אִישׁ הָאֵ–לֹהִים וְהִזְהִירוֹ וְנִשְׁמֵר שָׁם לֹא אַחַת וְלֹא שְׁתִּיִם: וַיִּסְּעֵר לֵב מֶלֶךְ אֲרָם עַל הַדַבַר הַזָּה וַיִּקְרָא אֵל עַבַדִיוֹ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֵם הַלוֹא תַּגִידוֹ לִי מִי מְשֶׁלְנוֹ אֶל מֶלֶךְ יִשְׁרָאֵל: וַיֹּאמֶר אַחַד מעַבַדִיו לוֹא אַדנִי הַמֵּלֶך כִּי אֵלִישַׁע הַנַּבִיא אָשֶׁר בִּישְׁרָאֵל יָגִיד לְמֵלֶך יִשְׁרָאֵל אָת הַדְּבַרִים אָשֶׁר תִּדְבֵּר בַּחַבר מְשַׁכַּבְדָּ: וַיֹּאמֵר לְכוּ וּרָאוּ אֵיכֹה הוּא וְאָשַׁלֶח וְאָקְחָהוּ וַיִּגַּד לוֹ לְאמר הְנָה בַדֹּתָן: וְיִּשׁלְח שַׁמַה סוֹסִים וָרֶכֶב וְחַיִּל כַּבֶד וַיַּבֹאוּ לַיִּלָה וַיַּקְפוּ עַל הַעִיר: וַיַּשְׁכֵּם מְשַׁרֶת אִישׁ הָאֶ–לֹהִים לַקוּם וַיִּצֵא וְהַנָּה חַיָּל סוֹבֶב אֶת הַעִיר וְסוּס וַרָכֶב וַיֹּאמֶר נַעֲרוֹ אֱלֵיו אֲהַהּ אֲדֹנִי אֵיכָה נַעֲשֶׂה: וַיֹּאמֶר אַל תִּירָא כִּי רַבִּים אַשֶּׁר אָתָנוּ מָאֲשֶׁר אוֹתָם: וַיִּתְפַּלֶּל אֱלִישָׁע וַיֹּאמָר ד׳ פָּקָח נַא אָת עֵינֵיו וְיִראָה וַיִּפְקָח ד׳ אָת עֵינֵי הַנַּעַר וַיִּאמֵר הַךְּ נַא יִירָפּבֶל אֱלִישַׁע אֵל ד׳ וַיֹּאמֵר הַךְּ נַא וַיִּרָא וְהָנָה הָהַר מַלֶא סוֹסִים וְרֶכֶב אֱשׁ סְבִיבֹת אֱלִישַׁע: וַיֵּרְדוּ אֱלַיו וַיִּתְפַּלֵּל אֱלִישַׁע אֱל ד׳ וַיֹּאמֵר הַךְּ נַא אָת הָגוֹי הָזֶה בַּסַנוַרִים וַיַּכֶּם בַּסַנוַרִים כִּדְבַר אֵלִישַׁע: וַיֹּאמֶר אַלְהָם אֵלִישַׁע לֹא זָה הַדְּרֶךְ וְלֹא זֹה הַעִיר לְכוּ אַחֲרֵי וְאוֹלִיכָה אֶתְכֶם אֶל הָאִישׁ אֲשֶׁר תְּבַקְשׁוּן וַיֹּלֶךְ אוֹתָם שׁמִרוֹנָה: וַיִהִי כִּבֹאָם שׁמִרוֹן וַיֹּאמֵר אַלִישַע ד׳ פַּקַח אָת עֵינֵי אָלֶה וְיִרְאוּ וַיִּפְקַח ד׳ אָת עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ וְהָנֵה בַּתוֹךְ שׁמְרוֹן: וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יְשְׁרָאֵל ָּאָרָ אַלְישַׁע פָּרִאָתוֹ אוֹתַם הַאַכֵּה אַכֵּה אָבִי: נִיאמֶר לֹא תַכֶּה הַאֲשֶׁר שָׁבִיתְ פְּחַרְבְּּךְ וּבְקַשְׁתְּךְ אַתָּה מַכֶּה אַל אֵלִישַׁע פִּראתוֹ אוֹתַם הַאַכֵּה אַכָּה אָבִי: נִיאמֶר לֹא תַכֶּה הַאֲשֶׁר שָׁבִיתְ פְּחַרְבְּּךְ וּבְקַשְׁתְּךְ אַתָּה מַכֶּה שִׁים לְחֵם וְמַיִם לְפָנֵיהֶם וִיֹאכָלוּ וִיְשָׁתּוּ וְיֵלְכוּ אֵל אַדנִיהֶם: וַיְּכֵרָה לְהָם כַּרָה גִדוֹלָה וַיִּשְׁתּוּ ויח-כג ויח-כג אַל אַדניהָם ולא יַסְפוּ עוד גדודֵי אַרם לַבוֹא בּאַרץ יִשְׁרָאֵל: מלכים ב ויח-כג

Then the king of Aram fought against Israel, and took counsel with his servants, saying, In such and such a place shall be my camp. And the man of G-d sent to the king of Israel, saying, Beware that you pass not such a place; for there the Arameans have come down. And the king of Israel sent to the place which the man of G-d told him and warned him of, and saved himself there, not once nor twice. - Therefore the heart of the king of Aram was very troubled for this thing; and he called his servants, and said to them, Will you not show me which of us is for the king of Israel? And one of his servants said, None, my lord, O king; but Elisha, the prophet who is in Israel, tells the king of Israel the words that you speak in your bed chamber. And he said, Go and spy where he is, that I may send and bring him. And it was told him, saying, Behold, he is in Dothan. Therefore sent he there horses, and chariots, and a great army; and they came by night, and surrounded the city. - And the servant of the man of G-d had risen early, and gone out, and behold, an army surrounded the city both with horses and chariots. And his servant said to him, Alas, my master! What shall we do? And he answered, Fear not; for those who are with us are more than those who are with them. And Elisha prayed, and said, L-rd, I pray you, open his eyes, that he may see. And the L-rd opened the eyes of the young man; and he saw; and, behold, the mountain was full of horses and chariots of fire around Elisha. And when they came down to him, Elisha prayed to the L-rd, and said, Strike this people, I pray you, with blindness. And He struck them with blindness according to the word of Elisha. And Elisha said to them, This is not the way, nor is this the city; follow me, and I will bring you to the man whom you seek. And he led them to Samaria. And it came to pass, when they came to Samaria, that Elisha said, L-rd, open the eyes of these men, that they may see. And the L-rd opened their eyes, and they saw; and, behold, they were in the midst of Samaria. And the king of Israel said to Elisha, when he saw them, My father, shall I strike them? shall I strike them? And he answered, You shall not strike them. Would you strike those whom you have taken captive with your sword and with your bow? Place bread and water before them, that they may eat and drink, and go to their master. And he prepared a great feast for them; and when they had eaten and drunk, he sent them away, and they went to their master. And the bands of Aram came no more to the land of Israel. **Kings II 6:8-23**

B.
נִיְהִי אַחֲבִי בֵן וַיִּקְבֹּץ בֶּן הֲדֵד מֶלֶךְ אֲבָם אֶת כָּל מַחֲבֵהוּ וַיַּעַל וַיְּצֵר עַל שֹׁמְרוֹן: וַיְהִי רָעָב גָּדוֹל בְּשֹׁמְרוֹן וַיְהִי אַלֶּרִים עָלֶיהָ עַד הֱיוֹת רֹאשׁ חֲמוֹר בִּשְׁמֹנִים כָּסֶף וְרֹבַע הַקָּב דִּבְיוֹנִים בַּחֲמִשָׁה כְסֶף: וַיְּיִהִי מֶלֶךְ יִשְׁרָאֵל עֹבֵר עַל הַחֹמָה וְאִשֶּׁה צְעֲקָה אֵלְיו לֵאמֹר הוֹשִׁיעָה אֲדֹנִי הַמֶּלֶך: וַיֹּאמֶר אָנִי הַאָּעָר הוֹשִׁיעָה הָאִשָּׁה הַזֹּאת אָמְרָה אֵלִי הְנִי אֶת בְּבֵּך וֹתֹאמֵר הַלְּיהָ הַיִּוֹם הָאָחַר הְנִי אֶת בְּבֵּך וְנֹאכְלֶבוּ הַיּוֹם וְאֶת בְּנִי נֹאכֵל מְחָר: וַנְּבַשֵּׁל אֶת בְּנִי וַנֹּאכְלֵבוּ וַתִּאֹבְר אֵלְיהָ בִּיוֹם הָאַחַר הְנִי עָמְר בְּנִבְי וְנִאֹבְר הַאְשָׁה וְיִי אֶת בְּבֵּן וְנֹה הְשִׁקְב וְהַנָּה הַשַּׁק עַל בְּשָׁרוֹ מִבְּית: וַיֹּאמֶר כֹּה יִצְשֶׂה לִי אֶ –לֹהִים וְכֹה יוֹסף אִם יַעֲמֹד רֹאשׁ אֱלִישְׁע וְנִב בְּבִיתוֹ וְהַוּא עֹבֵר עִל הַמְלַבְּי בְּטֶרם יִבֹּא הַמַּלְאָך וֹנִית וְהִנֹּא וְשָׁכִי בְּבְיתוֹ וְהִנֹא עְבֵּר הְנָבְים וְהְנָּה הְנִשְׁל עִלְים בְּהֹב בְּתְלְבְי בְּבְית וְהְנָּה הַמַּלְאָך וֹבְר אַלְנִי בְּבְיתוֹ הְנִבְּי הְנְבְיֹם הְבִּבְית וְהְבָּה הְנִבְיּת בְּבְית עִמְם וְהִנָּה הַעְּלְים הְנִבְי הְבִּלְאוֹן הְיֹנִם הְרָבִי הְנִבְיל הְיִבְית בְּלְבִי בְּבְעִר הְבָּב מְבֹי בְּהָבְיִי הְנִילְם בְּלִאך וְבִי בִּבְּלְאִן הְלֹּלְ בְּבְיִי בְּלְאִך הְבִּב מְבִי בְּבָּר עִמְם וְהִנָּה הַמְּלְאָך וֹרִי בְּלָּעְ בְּלֹין בְּיֹב בְּבִי בְּלְבִי בְּבְיִי בְּיִבְיִי הַוֹּבְיוֹ בְּיִלְאָך וֹרְב מִנְב וְבִּבְעִר בְּבָּלְ אָבְירוֹ בְּיִבְים בְּבְית בְּבָּי בְּבְעְת בְּבֹי בְּבְיֹל בְּבְיר בְּבְלְת בְּבֹי בְּבְעֹת הְלֹב בְּבְית בְּבְּב בְּבִית בְּבְיב בְּבְית בְּבֹי בְּבְבְית בְּבְּב בְּיב בְּבְית בְּבְים בְּבְבְית בְּב בְּבֹית בְּבְים בְּבְבְית בְּבְבְּב בְּבְית בְּבְית בְּבֹי בְּבְבְית בְּבְּב בְּית בְּבְשְׁים בְּבְית בְּיב בְּבִית וְיבִי בְּבְית בְּבְּבְית בְּעב בְּבְּבְית בְּבְים בְּבְבְית בְּבְּבְית בְּבְים בְּבְבְעוֹן בְּבְעְת בְּבְיּי בְּבְבְית בְּבְּבְית בְּבְים בְּבְיתְבְּב בְּבְית בְּבְּב בְּבְּבְית בְּבְיבְים בְּבְיל בְּבְבְית בְּבְבְּב בְּבְית בְּבְּבְיבְים בְּבְּבְיתְבְי בְ

And it came to pass after this, that Ben-Hadad, king of Aram, gathered all his army, and went up, and besieged Samaria. And there was a great famine in Samaria; and, behold, they besieged it, until a donkey's head was sold for eighty pieces of silver, and the fourth part of a gab of dove's dung for five pieces of silver. And as the king of Israel was passing by upon the wall, there cried a woman to him, saying, Help, my lord, O king. And he said, If the L-rd does not help you, from where shall I help you? From the threshing floor, or from the wine press? And the king said to her, What ails you? And she answered, This woman said to me, Give your son, that we may eat him today, and we will eat my son tomorrow. And we boiled my son, and ate him; and I said to her on the next day, Give your son, that we may eat him; and she had hid her son. And it came to pass, when the king heard the words of the woman, that he tore his clothes; and he passed by upon the wall, and the people looked, and, behold, he had sackcloth inside upon his flesh. Then he said, G-d do so and more also to me, if the head of Elisha the son of Shaphat shall stand on him this day. - But Elisha sat in his house, and the elders sat with him; and the king sent a man from before him; but before the messenger came to him, he said to the elders, Do you see you how this son of a murderer has sent to take away my head? Look, when the messenger comes, close the door and hold him fast at the door. - Is not the sound of his master's feet behind him? And while he still talked with them, behold, the messenger came down to him; and he said, Behold, this evil is of the L-rd. Why should I wait for the L-rd any longer? Kings II 6:24-33

כ. 1) נַיּאמֶר אֱלִישָׁע שִׁמְעוּ דְבַר ד׳ כֹּה | אָמֵר ד׳ כָּת | מָחָר סְאָה סֹלֶת בְּשֶׁקֶל וְסָאתִים שְׁעֹרִים בְּשֶׁקֶל בְּשַׁעֵר שֹמְרוֹן: וַיַּעַן הַשָּׁלִישׁ אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ נִשְׁעָן עַל יָדוֹ אֶת אִישׁ הְאֶ–לֹהִים וַיֹּאמֵר הִנָּה ד׳ עֹשֶׂה אֲרָבּוֹת בַּשָּׁמִים הְיִּהְיָה הַדְּבָר הַזֶּה וַיֹּאמֶר הִנְּכָה רֹאֶה בְּעִינִיךְ וּמִשְׁם לֹא תֹאבֵל: וְאַרְבָּעָה אֲנָשִׁים הִיּוּ מְצֹרְעִים פֶּתַח הַשָּׁעַר וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל רֵעַהוּ מָה אֲנַחְנוּ יֹשְׁבִים פֹּה עַד מְתְנוּ: אִם אָמַרְנוּ נְבוֹא הָעִיר וְהָרְעָב בְּעִיר Series XVII 3 Lecture #6

וַמַתנוּ שֶׁם וָאִם יַשְׁבֵנוּ פה וַמַתנוּ וְעַתַּה לְכוּ וְנַפַּלָה אֵל מַחֵנָה אָרם אם יְחִינוּ נְחֵיֵה ואם יְמִיתנוּ וְמַתנוּ וַיָּקוּמוּ כַנֵּשֶׁף לָבוֹא אָל מַחַנָּה אָרָם וַיַּבֹאוּ עַד קצה מַחַנָה אָרָם וְהַנָּה אָישׁ: וַד׳ הְשָׁמִיעַ | אָת מחנה ארם קול רכב קול סוס קול חיל גדול ויאמרו איש אל אחיו הנה שכר עלינו מלך ישראל את מלכי החתים ואת מלכי מצרים לבוא עלינו: ויקומו וינוסו בנשף ויעזבו את אהליהם ואת סוסיהם ואת חמריהם המחנה כאשר היא וינסו אל נפשם: ויבאו המצרעים האלה עד קצה המחנה ויבאו אל אהל אָחָר וַיִּשְׁאוּ וְיִשְׁאוּ מִשֶּׁם כָּסֶף וְזָהַב וּבְגַדִים וַיַּלְכוּ וַיִּשְׁבוּ וַיִּשְׁבוּ אָל אַהֶּל אָחֶר וְיִשְׁאוּ משם וילכו ויטמנו: ויאמרו איש אל רעהו לא כן | אַנַחנוּ עשים היום הַזָּה יום בַּשרה הוא וְאַנַחנוּ מָחְשִׁים וְחַכִּינוּ עַד אוֹר הַבּקָר וּמְצַאַנוּ עַווֹן וְעַתַּה לְכוּ וְנַבֹּאַה וְנַגִּידָה בֵּית הַמְּלֶךְ: וַיַּבֹאוּ וַיִּקְראוּ אֵל שׁעֵר הַעִיר וַיַּגִידוּ לָהֶם לֵאמֹר בַּאנוּ אֶל מַחֲנֶה אָרָם וְהְנָה אֶין שֶׁם אִישׁ וְקוֹל אַדֶם כִּי אָם הַסּוֹס אַסוּר וָהַחָמוֹר אָסוֹר וְאֹהָלִים כַּאֲשֶׁר הֵמָה: וַיִּקְרָא הַשֹּעֵרִים וַיַּגִּידוּ בֵּית הַמֵּלֶךְ פִּנִימָה: וַיָּקָם הַמֵּלֶךְ לַיִּלָה וַיֹּאמֶר אָל עַכַדִיו אַגִּידָה נָא לָכֵם אָת אֲשֶׁר עַשוּ לָנוּ אָרָם יִדְעוּ כִּי רְעֵבִים אֲנַחְנוּ וַיַּצְאוּ מִן הַמַּחָנָה לְהֶחְבֵה בַשַּׁרֵה לֵאמר כִּי יָצָאוּ מָן הַעִיר וְנַתְפַּשֵּׁם חַיִּים וְאֶל הַעִיר נָבֹא: וַיַּעַן אָחָד מֵעֲבַרֵיו וַיֹּאמֶר וְיִקְחוּ נַא חָמִשֶּׁה מִן הַסּוּסִים הַנִּשְׁאָרִים אֲשֶׁר נִשְׁאֲרוּ בָה הִנָּם כְּכָל הַמוֹן יִשְׁרָאֵל אֲשֶׁר נִשְׁאַרוּ בָה הָנָּם כִּכָל הַמוֹן יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר תָּמוּ וְנִשְׁלְחָה וְנִרְאֶה: וַיִּקְחוּ שְׁנֵי רֶכֶב סוּסִים וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ אַחֲרִי מַחַנֵה אַרָם לֵאמר לְכוּ וּרָאוּ: וַיֵּלְכוּ אַחַרִיהֵם עַד הַיַּרְדֵּן וְהִנָּה כָל הַדֵּרֶךְ מְלֵאָה בְגָדִים וְכֵלִים אֲשֵׁר הְשָׁלִיכוּ אֲרָם בִּחָפִזָם וַיָּשְׁבוּ הַמֶּלְאַכִים וַיַּגָּדוּ לַמֵּלֶד: וַיָּצֵא הַעָם וַיַּבזוּ אָת מַחָנָה אָרָם וַיָּהִי סְאָה סֹלֶת בְּשֶׁקֵל וְסָאתַיִם שְׁעַרִים בְּשֶׁקֵל בּרַבֵּר ד׳: וַהַמֵּלֶךְ הַפָּקִיד אָת הַשַּׁלִישׁ אָשֶׁר נָשְׁעַן עַל יָדוֹ עַל הַשָּׁעַר וַיִּרְמִסְהוּ הַעַם בַּשָּׁעַר וַיַּמֹת כַּאֲשֵׁר דְּבֶּר אִישׁ הָאֵ–לֹהִים אֲשֶׁר דְבֵּר בָּרֶדֶת הַמֶּלֶךְ אֲלַיו: וַיְהִי כְּדַבֶּר אִישׁ הָאֵ–לֹהִים אֵל הַמֶּלֶךְ לֵאמר סָאתַיִם שערים בִּשֶׁקֵל וּסָאָה סֹלֵת בִּשֶׁקֵל יִהְיֵה כָּעֵת מָחָר בִּשַּׁעַר שׁמְרוֹן: וַיַּעַן הַשָּׁלִישׁ אָת אִישׁ הָאֵ–לֹהִים וַיֹּאמֵר וְהָנֵה ד׳ עשֶה אֲרָבּוֹת בַּשָּׁמִים הְיִהְיֶה כַּדָּבָר הַזֶּה וִיֹּאמֶר הִנְּדְּ רֹאֶה בְּעֵינֵיךְ וּמִשֶּׁם לֹא תֹאכֵל: וַיִּהִי לוֹ כֵּן וַיָּרְמְסוּ אֹתוֹ הָעָם בַּשַּׁעַר וַיָּמֹת: מלכים ב זיא-כ

Then Elisha said, Hear the word of the L-rd; Thus said the L-rd, Tomorrow about this time shall a measure of fine flour be sold for a shekel, and two measures of barley for a shekel, in the gate of Samaria. - Then a lord on whose hand the king leaned answered the man of G-d, and said, Behold, if the L-rd would make windows in heaven, might this thing be? And he said, Behold, you shall see it with your eyes, but shall not eat of it. - And there were four leprous men at the entrance of the gate; - and they said one to another, Why should we sit here until we die? If we say, We will enter into the city, then the famine is in the city, and we shall die there; and if we sit still here, we die also. And therefore come, and let us go over to the camp of the Arameans; if they save us alive, we shall live; and if they kill us, we shall but die. - And they rose up in the twilight, to go to the camp of the Arameans; and when they came to the outer edge of the camp of Aram, - behold, there was no man there. For the L-rd had made the camp of the Arameans hear a noise of chariots, and a noise of horses, the noise of a great army; and they said one to another, Lo, the king of Israel has hired against us the kings of the Hittites, and the kings of the Egyptians, to come upon us. Therefore they arose and fled in the twilight, and left their tents, and their horses, and their donkeys, even the camp as it was, and fled for their life. And when these lepers came to the outer edge of the camp, - they went into one tent, and ate and drank, and carried from there silver, and gold, and garments, and went and hid it; and returned, and entered into another tent, and carried there also, and went and hid it. Then they said one to another, We do not well; this day is a day of good news, and we hold our peace; if we remain till the morning light, punishment will come upon us; now therefore come, that we may go and tell the king's household. And they came and called to the gatekeepers of the city; and they told them, saying, We came to the camp of the Arameans, and, behold, there was no man there, nor voice of man, but horses tied, and donkeys tied, and the tents as they were. And he - called the gatekeepers; and they told it to the king's house inside. And the king arose in the night, and said to his Series XVII 4 Lecture #6

servants, I will now tell you what the Arameans have done to us. They know that we are hungry; therefore they are gone from the camp to hide themselves in the field, saying, When they come from the city, we shall catch them alive, and get into the city. - And one of his servants answered and said, Let some take, I beg you, five of the horses that remain, which are left in the city, behold, they are as all the multitude of Israel that are left in it; behold, I say, they are even as all the multitude of the Israelites that have perished; and let us send and see. - They took therefore two chariot horses; - and the king sent after the camp of the Arameans, saying, Go and see. And they went after them to the Jordan; and, lo, all the way was full of garments and utensils, which the Arameans had cast away in their haste. And the messengers returned, and told the king. And the people went out, and plundered the tents of the Arameans. And a measure of fine flour was sold for a shekel, and two measures of barley for a shekel, according to the word of the L-rd. And the king appointed the lord on whose hand he leaned to be in charge of the gate; and the people trampled upon him in the gate, and he died, as the man of G-d had said, who spoke when the king came down to him. And it came to pass as the man of G-d had spoken to the king, saying, Two measures of barley for a shekel, and a measure of fine flour for a shekel, shall be tomorrow about this time in the gate of Samaria; And that lord answered the man of G-d, and said, And, behold, if the Lord should make windows in heaven, might such a thing be? And he said, Behold, you shall see it with your eyes, but shall not eat of it. And so it happened to him; for the people trampled upon him in the gate, and he died. Kings II 7:1-20

2) אמר רבא א"ר יוחנן, ואמרי לה אמר רב חסדא אמר ר' יוחנן: ספק חי ספק מת אין מתרפאין מהן, ודאי מת מתרפאין מהן. מת, האיכא חיי שעה לחיי שעה לא חיישינן. ומנא תימרא דלחיי שעה לא חיישינן? דכתיב: (מלכים ב' ז) אם אמרנו נבוא העיר והרעב בעיר ומתנו שם, והאיכא חיי שעה אלא לאו לחיי שעה לא חיישינן. עבודה זרה כז:

Said Rava in the name of R. Yohanan [some say R. Hisda in the name of R. Yohanan]: In the case where it is doubtful whether [the patient] will live or die, we must not allow [idolators] to heal; but if he will certainly die, we may allow them to heal. "Die [etc.]"? Surely there is still the life of the hour [to be considered]? The life of the hour is not to be considered. What authority have you for saying that the life of the hour is not to be considered? The scriptural words (Kings II 7:4), "If we say: we will enter into the city, then the famine is in the city, and we shall die there." Now there is the life of the hour [which they might forfeit]! This implies that the life of the hour is not to be considered. **Avodah Zarah 27b**

3) וארבעה אנשים היו מצרעים פתח השער אמר רבי יוחנן: גחזי ושלשה בניו. סנהדרין קזי

And there were four leprous men at the entering in of the gate. (Kings II 7:3) R. Yohanan said: They were Gehazi and his three sons. **Sanhedrin 107b**

II. The Final Days of the House of Omri

A. נְאֶלִישְׁע דִּבֶּר אֶל הָאִשָּׁה אֲשֶׁר הָחֱיָה אֶת בְּנָהּ לֵאמֹר קוּמִי וּלְכִי אַתְּ וּבֵיתַךְ וְגוּוִרִי בַּאֲשֶׁר תְּגוּרִי כִּי נְּבְר אִישׁ דְבֶּר אֶל הָאָרֶץ שֶׁבַע שָׁנִים: וַתְּקֶם הָאִשָּׁה וַתִּעֵשׁ כִּדְבַר אִישׁ הָאֵרץ פְּלִשְׁתִּים וַתֵּלֶךְ הִיא וֹנְיְקָם הָאִשָּׁה וַתְּעֵשׁ כִּדְבַר אִישׁ הָאֵרץ פְּלִשְׁתִּים וַתַּלֶּךְ הִיּהִי מִקְצֵה שֶׁבַע שָׁנִים וַתְּשָׁב הָאִשָּׁה מֵאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וַתַּצֵא וֹיְהִי מִקְצֵה שָׁבָר אֶל בִּיתָה וְאֶל שָּׁרָהּ: וְהַמֶּלֶךְ מְדַבֵּר אֶל גַּחֲזִי נַעַר אִישׁ הָאֶ–לֹהִים לֵאמֹר סַפְּּרָה נָּא לִי אֵת לְצְעֹלְ אֶל הַמֶּלֶךְ אֶל שַּׁרָה וּוֹא מְסַפֵּר לַמֶּלֶךְ אֵת אֲשֶׁר הָחֱיָה אֶת הַמֵּת וְהִבֵּה הָאִשְּׁה אֲשֶׁר הָחֲיָה אֶת בְּבָּה וֹיִשְׁה וְזָה בְּנָה אֲשֶׁר הָחֶזְיִה וֹיֹא מְסַבּּר לַמֶּלֶךְ אֵת צְשֶׁר הָחֱיָה אֶת הַמֵּת וְהִבּה הָאִשָּׁה וְזֵה בְּנָה אֲשֶׁר הָחֶיָה אֶת בְּנָה צֹעֶקֶת אֶל הַמֶּלֶךְ עַל בֵּיתָה וְעַל שְׁרָה וַיֹּאמֶר גַּחֲזִי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ זֹאת הָאִשָּׁה וְזֶה בְּנָה אֲשֶׁר הֶחֶזִי אָּת בְּמֵּל הַיֹּבְ לֹּע הַבְּה וְעִל שֵׁרָה וְעַל שְׁרָה וַיֹּאמֶר גַּחְזִי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ זֹאת הָאשָׁה וְזָה בְּנָה אֲשֶׁר הָוְעל שְׁרָה וִיל שְׁרָה וַיֹּא בְּחִים בְּאשׁה וְזָה בְּנָה אֲשִׁר הָחָיִה אֲלֹע הַבְּיְב בּיתָה וְעַל שְׁרָה וִיל שְׁרָה וַיִּל עְבִר אִינִי הְנִבּי בְּיִבּה וְעַל שְרָה וִיל שְׁרָה וִיל בְּיִבְּה בְּעִבְּם בְּיִבְּה בְּעָבְת אֵל הַבְּיב בְּיתְה וְעַל שְרָה וִיל שְׁרָה וַלְל שְרָה בִּיל בְּיל בְּית בְּיב בְּית בְּיב בּית בְּיב בְּעִבְּית בְּיב בּיתְה בִּיב בְּבּר בִּיתְה בְּיב בּית בְּיב בְּיב בְּית בְּיב בְּית בְּיב בְּית בְּיב בְּיב בְּית בְּיב בְּיב בְּית בְּיב בְּית בְּבּר בְּעִל בְּית בְּיב בְית בְּיב בְּית בְּיב בְּבִּית בְּיב בְּית בְּיב בְּית בְּיב בְּית בְּיב בְּית בְּיב בְיב בּית בְּיב בְּיב בְיב בְּיב בְּיב בְּיב בְּית בְּיב בְּיבְיה בְּיב בְּיב בְּבְּיב בְּיב בְּיבְיה בְּיב בְּיב בְּיב בְיבְּיב בְּיבְים בְּיבְים בְּבְּב בְּיב בְּיב בְּיב בְּיב בְּיב בְּיב בְּבְיב בְּיבְּיב בְּיב בְּיב בְּיב בְיבְּיב בְּיבְים בְּיבְים בְּבְּים בְּבְים בְּיבְים בְּיב

אֱלִישָׁע: וַיִּשְׁאַל הַמֶּלֶךְ לָאִשָּׁה וַתְּסַפֶּר לוֹ וַיִּתֶּן לָה הַמֶּלֶךְ סָרִיס אֶחָד לֵאמֹר הָשֵׁיב אֶת כָּל אֲשֶׁר לָה וְאֵת כַּל תִּבוּאֹת הַשַּׂרֵה מִיּוֹם עַזְבָה אֶת הַאָרֵץ וִעָד עַתַּה: מלכים ב ח:א-ו

(Then) spoke Elisha to the woman, whose son he had restored to life, saying, Arise, and go you and your household, and sojourn wherever you can sojourn; for the L-rd has called for a famine; and it shall also come upon the land seven years. - And the woman arose, and did after the saying of the man of G-d; and she went with her household, and sojourned in the land of the Philistines seven years. - And it came to pass at the seven years' end, that the woman returned from the land of the Philistines; and she went out to cry to the king for her house and for her land. - And the king talked with Gehazi the servant of the man of G-d, saying, Tell me, I beg you, all the great things that Elisha has done. And it came to pass, as he was telling the king how he had restored a dead body to life, that, behold, the woman, whose son he had restored to life, cried to the king for her house and for her land. And Gehazi said, My lord, O king, this is the woman, and this is her son, whom Elisha restored to life. And when the king asked the woman, she told him. And the king appointed to her a certain officer, saying, Restore all that was hers, and all the fruits of the field since the day that she left the land, even until now. **Kings II 8:1-6**

2) וַיֹּאמֶר לוֹ אֱמֶר נָא אֵלֶיהָ הִנֵּה חָרַדְתְּ | אֵלֵינוּ אֶת כָּל הַחֲרָדָה הַזֹּאת מֶה לַעֲשׁוֹת לְּךְ הְיֵשׁ לְדַבֶּר לְךְ אַל הַמֵּלֵךְ אוֹ אֵל שַׁר הַצָּבָא וַתֹּאמֶר בִּתוֹךְ עַמִּי אָנֹכִי יֹשֶׁבֶת: מֹלכים ב דייג

And [Elisha] said to [Gehazzi], Say now to [the Shunemmite], Behold, you have been careful to take all this trouble for us. What is to be done for you? Would you be spoken for to the king, or to the captain of the army? And she answered, I live among my own people. **Kings II 4:13**

B.
 ניאמֶר ד׳ אֵלְיוֹ לֵךְ שׁוּב לְדַרְכְּךְ מִדְבַּרָה דַמְּשֶׂק וּבָאת וּמְשַׁחְתָּ אֶת חֲזָאֵל לְמֶלֶךְ עַל אֲרָם: וְאֵת (1)
 נהוּא בֶן נִמְשִׁי תִּמְשַׁח לְמָלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל וְאֶת אֱלִישְׁע בֶּן שְׁפְּט מֵאָבֵל מְחוֹלֶה תִּמְשַׁח לְנָבִיא תַּחְתֶּיך:
 מלכים א יט:טו

And the L-rd said to him, Go, return on your way to the wilderness of Damascus; and when you come, anoint Hazael to be king over Aram; And Jehu the son of Nimshi shall you anoint to be king over Israel; and Elisha the son of Shaphat of Abelmeholah shall you anoint to be prophet in your place. **Kings I 19:15-16**

2) וַיָּבֹא אֱלִישָׁע דַּמֶּשֶׂק וּכֶן הֲדֵד מֶלֶךְ אֲרָם חֹלֶה וַיֻּגַּד לוֹ לֵאמֹר בָּא אִישׁ הָאֶ–לֹהִים עַד–הַנָּה: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אָלְרָאת וֹלְיִם חֹלֶה וַיָּבָּר לוֹ לֵאמֹר הַאֶּחְיֶה מְחֲלִי הַמְּלֶךְ חֲזָאֵל לִקְרָאתוֹ וַיִּקְח מִנְחָה בְיָדוֹ וְכָל טוּב דַּמֶּשֶׂק מֵשְׂא אַרְבָּעִים גָּמָל וַיָּבֹא וַיִּעֲמֹד לְפָנִיוּ זֵיֹּאמֶר בִּנְךְ כֵּן הְבִּד מֶלֶךְ אֲרָם שְׁלְחַנִי אֵלֶיךְ לֵאמֹר הַאֶּחְיֶה מֵחֲלִי זֶה: וַיֹּאמֶר אֵלִי אֱלִישְׁע לֵךְ אֲמָר לוֹ הַיְּאמֶר הַבְּיְ וֹיִבְעְתִי אֵת בְּנָיוֹ וְיַשְׁמָה לְבְנִי יִשְּׁרָאֵל רְעָה מִבְצְרֵיהֶם תְּשַׁלַח בָּאֵשׁ וּבַחְבִיהֶם מְּדִּבְי בַּבְּ הַבְּלֶב כִּי יַדְעְתִּי אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה לְבְנֵי יִשְׁרָאֵל רְעָה מִבְצְרֵיהֶם תְּשַׁלַח בָּאֵשׁ וּבַחְבִיהָם מְּבַלֶּח בָּאֵשׁ וּבַחְבִיהְם בַּחָבייה מַלְבְּי וִישְׁרָאֵל רְעָה מִבְצְרֵיהֶם תְּשַׁלַח בָּאֵשׁ וּבַחְבִיהְם בְּבָּי יִשְׁרָאֵל רְעָה מִבְצְרֵיהֶם תְּשַׁלַח בָּאֵשׁ וּבַחְבִיהְם בְּבָּר הַזְּבְיוֹ וִיֹּאמֶר אֲלִישָׁת וְהָלְמִי עִ הְרְאֵנִי ד׳ אֹתְךְ מֶלֶךְ עַל אֲלְבִי וֹ וַיִּשְׁת וְיִבְּלְת בִיּלְבְּיוֹ וַיִּאמֶר אֲלִישְׁע וַיִּאמֶר אֲלִישָׁע הַרְאַנִי ד׳ אֹתְךְ מֶלְךְ עַל אֲבְרָם: וַיִּלְךְ וְמָאָת הַבְּלְר הַיָּלְר הְזְיִהֹאל תַּחְבָּרשׁ עִל לְיִשְׁע וַיִּאמֶר אְלִישְׁע וַיִּאמֶר לְיִ חְיֹה תִחְיָה: וַיְיִה מִמְּחְלְת וַיִּשְּח הַמַּכְבֵּר וַיִּישְׁע וַיִּשְׁע וַיִּבְּלְשׁ ע וִיִּשְׁת בְּיִבְּלוֹ חְיָבְרִע ב הִיּים ב הִיּבְרשׁ ב בּיִי בְיִבּר בּאָבוֹים וַיִּיּבְלוֹן חְזְהָאל תַּחְתְּיוֹן מוֹלְכִים ב הִיז-טוּ

And Elisha came to Damascus; and Ben-Hadad the king of Aram was sick; and it was told him, saying, The man of G-d has come here. And the king said to Hazael, Take a gift in your hand, and go, meet the man of G-d, and inquire of the L-rd by him, saying, Shall I recover of this disease? And Hazael went to meet him, and took gifts with him, of every good thing of

Damascus, forty camels' burden, and came and stood before him, and said, Your son Ben-Hadad king of Aram has sent me to you, saying, Shall I recover of this disease? And Elisha said to him, Go, say to him, You may certainly recover; - but the L-rd has told me that he shall surely die. - And he fixed his gaze steadfastly, until (he was ashamed) he could no longer hold out; and the man of G-d wept. And Hazael said, Why does my lord weep? And he answered, Because I know the evil that you will do to the people of Israel; their fortresses will you set on fire, and their young men will you kill with the sword, and will dash their children, and rip up their women with child. And Hazael said, But what is your servant, who is but a dog, that he should do this (great) terrible thing? And Elisha answered, The L-rd has told me that you shall be king over Aram. And he departed from Elisha, and came to his master; who said to him, What did Elisha say to you? And he answered, He told me that you should surely recover. And it came to pass on the next day, that he took a thick cloth, and dipped it in water, and spread it on his face, so that he died; and Hazael reigned in his place. **Kings II 8:7-15**

הַלְשְׁנַת חָמֵשׁ לְיוֹרָם בֶּן אַחְאָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וִיהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה מְלַךְ יְהוֹרָם בֶּן יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה:
בָּן שְׁלְשִׁים וּשְׁתִּיִם שָׁנָה הָיָה בְמְלְכוֹ וּשְׁמִנֶה שָׁנִים מְלַךְ בִּירוּשָׁלָם: וַיֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ | מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר בָּן שְׁלְשִׁים וּשְׁתִּים שָּנָה הָיָתָה לּוֹ לְאִשָּׁה וַיַּעֲשׁ הָרַע בְּעֵינֵי ד': וְלֹא אָבָה ד' לְהַשְׁחִית אֶת יְהוּדְה לְמַעֵן בְּיִר עַבְּדּוֹ כַּאֲשֶׁר אָמֵר לּוֹ לְתָת לֹוֹ נִיר וּלְבָנִיו כָּל הַיָּמִים: בְּיָמְיו פָּשַׁע אֱדוֹם מִתַּחַת יֵד יְהוּדְה וַיַּמְלְכוּ עֲלֵיה וַיִּבֶּם מֶלֶך: וַיִּעֲבֹר יוֹרָם צְעִירָה וְכָל הָרֶכֵב עִמּוֹ וַיְיִהִי הוּא מְם לַיְלָה וַיַּכֶּה אֶת אֱדוֹם הַסּבִיב אֵלְיוּ וְאֵת שְׂרֵי הְרָכֶב וַיְּנָס הָעָם לְאֹהָלְיוּ: וַיִּפְשַׁע אֱדוֹם מִתַחת יֵד יְהוּדָה עַד הַיּוֹם הַזָּה אָז תִּפְשַׁע לְבְנָה בָּעֵת הָיִת דְּרָר בְּבְרִי הִיּנְם הְעָם לְאֹהָלְיוּ: וַיִּפְשַׁע אֱדוֹם מִתְּחַת יֵד יְהוּדָה עַד הַיּוֹם הַזָּה אָז תִּפְשַׁע לְבְנָה בְּעֵת הַיִּה וְנִיל בְּרֵי יִוֹנְם וְכָל אֲשֶׁר עְשָּה הֲלֹא הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶּר דִּבְרֵי הַיִּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדְה: וַיִּשְׁהֹר בְּשָׁה הְנִלֹא הֵם בְּתוֹב בִים עַל סֵפֶּר דִּבְרִי הַיְּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדְה: וַיִּשְׁר בְּיִרה וְנִל וְיִבְלְּבִי יְהוּדְה: וַיִּמְם בְּלֵבִי יְהוּדְה: וַיִּמְלֵב יִי וּהִלְם בְּבִי הְנִלְבִי יְהוּדְה: וַיִּמְלֹך בְּעִם הְבָל בְּעִיר בְּוִר בְּיִבְי הִיּנְם בְּעִר עִם אֲבֹלְיִיו בְּיִיך בְּיִרְי הִיּבְ בְּבִיי בְּיִבְּר בְּוֹם הְעִב אֲבִיר בְּנִב יִיוֹב וְיִבְּמִים בְּיִבְי הְשִׁה בְּיִב וְיִבְּיִם בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבְיים בְּיִבְּי בְּיִבְּים בְּעִבּי בְּיִבּים בְּהְיִב בְיִיבְם בְּבִים בְּיִבְּי הִיּבְּם בְּיִבְּי בְּבְּית בְּיִבּים בְּבִי בְיִיבּי בְּיִבּים בְּיִים בְּיִם בְּבִיי בְּיִבְּיִלְיוֹ וִיִּבְּעִים בְּיִים בְּבְּיִי בְיִים בְּיִבְיים בְּיִבְּים בְּיִבְּשׁים בְּבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבּים בְּיִבְים בְּיִלְיוֹ וִישְּׁבְעוּת בְּים בְּיִב בְייִנְם בְּיִבְּים בְּיִם בְּיִים בְּיִבְּע בְּבְּיִי בְּבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹב בִּיִים בְּתְיבִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים

And in the fifth year of Joram the son of Ahab king of Israel, Jehoshaphat (being then) king of Judah, - Jehoram the son of Jehoshaphat king of Judah began to reign. Thirty two years old was he when he began to reign; and he reigned eight years in Jerusalem. And he walked in the way of the kings of Israel, as did the house of Ahab; for the daughter of Ahab was his wife; and he did evil in the sight of the L-rd. Yet the L-rd would not destroy Judah for David his servant's sake, as he promised him to give to him and to his children a lamp for all time. - In his days Edom revolted from under the hand of Judah, and set up a king over themselves. - And Joram went over to Zair, and all the chariots with him; and he rose by night, and defeated the Edomites who surrounded him, and the captains of the chariots; and the people fled to their tents. - (Yet) Edom revolted from under the hand of Judah to this day. - Then Libnah revolted at the same time. And the rest of the acts of Joram, and all that he did, are they not written in the Book of the Chronicles of the Kings of Judah? And Joram slept with his fathers, and was buried with his fathers in the city of David; and Ahaziah his son reigned in his place. **Kings II 8:16-24**

D.
בִּשְׁנַת שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְיוֹרָם בֶּן אַחְאָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מְלַךְ אֲחַוְיָהוּ בֶּן יְהוֹרָם מֶלֶךְ יְהוּדָה: בֶּן עֶשְׂרִים בִּשְׁנַת שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה אֲחַוֹּיְהוּ בְמְלְכוֹ וְשְׁנָה אַחַת מְלַךְ בִּירוּשְׁלְם וְשֵׁם אִמּוֹ עֲתַלְיָהוּ בַּת עָמְרִי מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל:
זַיֵּלֶךְ בְּיֶרֶךְ בִּית אַחְאָב וַיַּעֲשׁ הָרַע בְּעֵינֵי ד׳ כְּבִית אַחְאָב כִּי חֲתַן בֵּית אַחְאָב הוּא: וַיֵּלֶךְ אָת יוֹרָם בֶּן
אַחְאָב לַמִּלְחָמְה עִם חֲזָאֵל מֶלֶךְ אֲרָם בְּרָמֹת גִּלְעָד וַיַּכּוּ אְתַרְמִים אֶת יוֹרָם: וַיִּשְׁב יוֹרָם הַמֶּלֶךְ לְהִתְרַפֵּא
בְּיִזְרְעָאל כִּי חֹלֵה הוּא: מלכים ב חּכה-כט
יִהוּרָה יָרַר לִרְאוֹת אֵת יוֹרָם בָּן אַחָאָב בִּיִּוְרְעֵאל כִּי חֹלֵה הוּא: מלכים ב חּכה-כט

In the twelfth year of Joram the son of Ahab king of Israel Ahaziah the son of Jehoram king of Judah began to reign. Twenty two years old was Ahaziah when he began to reign; and he reigned

Series XVII 7 Lecture #6

one year in Jerusalem. And his mother's name was Athaliah, the daughter of Omri king of Israel. And he walked in the way of the house of Ahab, and did evil in the sight of the L-rd, as did the house of Ahab; for he was the [son of the] son-in-law of the house of Ahab. - And he went with Joram the son of Ahab to war against Hazael king of Aram in Ramoth-Gilead; and the Arameans wounded Joram. And king Joram went back to be healed in Jezreel of the wounds which the Arameans had given him at Ramah, when he fought against Hazael king of Aram. And Ahaziah the son of Jehoram king of Judah went down to see Joram the son of Ahab in Jezreel, because he was sick. **Kings II 8:25-29**

ב.
 ב.

And Elisha the prophet called one of the sons (disciples) of the prophets, - and said to him, Gird up your loins, and take this flask of oil in your hand, and go to Ramoth-Gilead; And when you come there, look out there Jehu the son of Jehoshaphat the son of Nimshi, and go in, and make him arise up from among his brothers, and take him to an inner chamber; Then take the flask of oil, and pour it on his head, and say, Thus said the L-rd, I have anointed you king over Israel. Then open the door, and flee, and do not wait. And the young man, namely the young man, the prophet, - went to Ramoth-Gilead. And when he came, behold, the captains of the army were sitting; and he said, I have an errand to you, O captain. And Jehu said, To which of us? And he said, To you, O captain. And he arose, and went into the house; and he poured the oil on his head, and said to him, Thus said the L-rd G-d of Israel, I have anointed you king over the people of the L-rd, over Israel. And you shall strike the house of Ahab your master, that I may avenge the blood of my servants the prophets, and the blood of all the servants of the L-rd, at the hand of Jezebel. For the whole house of Ahab shall perish; and I will cut off from Ahab any who urinate against the wall, and he who is shut up and left in Israel; And I will make the house of Ahab like the house of Jeroboam the son of Nebat, and like the house of Baasha the son of Ahijah; And the dogs shall eat Jezebel in the territory of Jezreel, and there shall be none to bury her. - And he opened the door, and fled. Then Jehu came out to the servants of his lord; and one said to him, Is all well? Why did this madman come to you? - And he said to them, you know the man, and his way of talking. - And they said, That is not true; tell us now. And he said, Thus and thus he spoke to me, saying, Thus said the L-rd, I have anointed you king over Israel. Then they hurried, and took every man his garment, and put it under him on the top of the stairs, and blew with the shofar, saying, Jehu is king! Kings II 9:1-13

Series XVII 8 Lecture #6

וַיַּתַקשׁר יָהוֹא בָּן יָהוֹשַׁפַט בָּן–נִמְשִׁי אֵל יוֹרָם וְיוֹרָם הַיָה שׁמֵר בַּרַמת גּלְעַד הוֹא וַכַל יִשְרָאֵל מִפְּנִי חְזָאֵל מֶלֶךְ אֲרָם: וַיִּשָׁב יְהוֹרָם הַמֶּלֶךְ לְהִתְרַפֵּא בִיִזְרְעֵאל מִן הַמַּכִּים אֲשׁר יַכִּהוּ אַרַמִּים בִּהֹלָחַמוֹ אֵת חַזָאֵל מֶלֶךְ אָרָם וַיֹּאמֶר יָהוּא אָם יֵשׁ נַפְשָׁכֶם אַל יֵצֵא פַּלִיט מְן הַעִיר לַלֶכֶת לְהַגִּיד בִּיזִרעַאל: וַיִּרְכַּב יֵהוּא וַיֵּלֶךְ יִזְרעֵאלָה כִּי יוֹרָם שֹׁכֶב שַׁמָּה וַאֲחַזִיָה מֵלֶךְ יְהוּדָה יָרֵד לְרְאוֹת אֶת יוֹרָם: וְהַצֹפֶה עֹמֶד עַל הַמְּגְדַּל בִּיִזְרעֵאל וַיַּרָא אֵת שִׁפִּעַת יֵהוּא בִּבֹאוֹ וַיֹּאמֶר שִׁפִּעַת אֲנִי רֹאֶה וַיֹּאמֶר יְהוֹרֶם קַח רַכָּב וּשְׁלַח לְקְרָאתְם ויאמר השלו׳: וַיַּלְדָּ רֹכֶב הַסּוּס לְקראתוֹ וַיֹּאמֶר כֹּה אַמֵּר הַמֵּלֶדְ הַשְּׁלוֹ׳ וַיֹּאמֶר יַהוּא מָה לְּדְּ וּלְשֵׁלוֹ׳ סב אָל אָחַרִי וַיַגֵּד הַצּפָה לָאמר בַּא הַמַּלְאַךְ עַד הַם וְלֹא שַב: וַיִּשׁלָח רֹכֵב סוּס שֵנִי וַיַּבֹא אָלֶהֶם וִיֹּאמֵר כֹּה אַמר הַמַּלְךְ שַׁלוֹ׳ וַיֹּאמֵר יָהוּא מָה לְּדְּ וּלְשַׁלוֹ׳ סב אֵל אַחַרִי: וַיַגֵּד הַצִּפָה לָאמר בָּא עַד אַלִיהַם וּלֹא שַׁב וָהָמְנָהָג כָּמְנָהָג יָהוּא בֶן נָמְשִׁי כִּי בִשְׁגַעוֹן יִנְהָג: וַיֹּאמֶר יְהוֹרָם אֱסר רְכִבּוֹ וַיִּצֵא יְהוֹרָם מֵלֶך ישראל ואחזיהו מלך יהודה איש ברכבו ויצאו לקראת יהוא וימצאהו בחלקת נבות היזרעאלי: ניהי בּרְאוֹת יְהוֹנֶם אָת יֶהוֹא וַיִּאמֶר הַשָּׁלוֹ׳ יֶהוּא וַיִּאמֶר מָה הַשָּׁלוֹ׳ עַד זְנוּנֵי אִיזֶבֵל אָמֶך וּכְשַׁפִּיהַ הַרְבִּים: ויהפך יהורם ידיו וינס ויאמר אל אחזיהו מרמה אחזיה: ויהוא מלא ידו בקשת ויד את יהורם בין זרעיו וַיַּצֵא הַחָצִי מִלְבּוֹ וַיִּכַרֶע בַּרְכַבּוֹ: וַיֹּאמֵר אֵל בַּדְקָר שַׁלְשׁוֹ שַא הַשְּׁלְכָהוּ בַּחָלְקָת שְׁדָה נַבוֹת היזרעאלי כי זכר אַני וַאַתָּה אָת רכבים צמדים אַחַרי אַחאַב אַביו וַד׳ נַשָּא עַלִיו אָת הַמַּשָּא הַזָּה: אם לא אֶת דָמֶי נָבוֹת וָאֶת דָמֵי בַנַיו רָאִיתִי אָמֶשׁ נָאָם ד׳ וְשָׁלְּמִתִּי לְּךְ בַּחֶלְקָה הַזֹּאת נָאָם ד׳ וְעַתַּה שַא השלכהו בַּחַלקה כּדבר ד׳: וַאַחַזיַה מַלְדְּ יְהוּדָה רָאַה וַיִּנַס דְּרֶךְ בִּית הַגּּן וַיִּרדֹף אַחַרִיו יְהוּא וַיֹּאמֵר גַּם אתו הַכָּהוּ אֵל הַמֵּרַכָּבָה בִּמְעַלָה גוּר אָשֶר אָת יִבְלְעַם וַיַּנַס מְגִדוֹ וַיַּמֶת שֶׁם: וַיַּרַכָּבוּ אֹתוֹ עַבַדִיוֹ ירושלֶמָה וַיִּקבָרוּ אתוֹ בַּקַבָרתוֹ עִם אֲבֹתֵיו בִּעִיר דָּוָד: וּבִשְׁנַת אֲחַת עֵשֶׁרָה שַׁנַה לִיוֹרֶם בֵּן אֲחָאָב מֵלֶךּ אָחַזיָה עַל יְהוּדָה: וַיַּבוֹא יָהוּא יִזַרעַאלָה וְאִיזָבֵל שַמעַה וַתְּשֶׁם בַּפּוּדְ עִינִיהַ וְתִּיטֵב אָת ראשה וְתִּשֶּקף בַּעַר הַחַלּוֹן: וְיָהוּא בַּא בַשַּׁעַר וַתֹּאמֶר הַשַּׁלוֹ׳ זְמָרִי הֹרֶג אֲדֹנֵיוֹ: וַיְּשַׂא פַנֵיוֹ אֵל הַחַלּוֹן וַיֹּאמֶר מִי אָתִּי מִי וַיַּשָׁקִיפּוּ אֶלַיו שָׁנַיִם שָׁלֹשָׁה סַרִיסִים: וַיֹּאמֶר שָׁמְטוּהַ וַיִּשְׁמְטוּהַ וַיִּז מְדַמַה אֵל הַקּיר וְאֶל הַסּוּסִים וַיַּלְכוּ לַקְבָרָה הַיֹּאת וְיָּאכֶל וַיֶּשֶׁתְ וַיֹּאמֶר פָּקְדוּ נַא אֶת הָאָרוּרָה הַזֹּאת וְקְבְרוּהַ כִּי בַת מֶלֶךְ הִיא: וַיֵּלְכוּ לְקְבָרָה ולא מצאו בה כי אם הגלגלת והרגלים וכפות הידים: וישבו ויגידו לו ויאמר דבר ד' הוא אשר דבר בַּיַד עַבָּדוֹ אֵלְיָהוּ הַתִּשַׁבִּי לֵאמר בַּחֶלֶק יְזָרעָאל יֹאכלוּ הַכַּלְבִים אָת בַּשַׂר אִיזַבֵּל: וְהַיְתָה נָבַלְת אִיזַבֵּל בְּרֹמֶן עַל פְּנֵי הַשָּׁדֶה בְּחֵלֶק יִזְרעָאל אֲשֶׁר לֹא יאמִרוּ זאת אִיזָבֵל: מלכים ב טייד-לז

And Jehu the son of Jehoshaphat the son of Nimshi conspired against Joram. And Joram was guarding Ramoth-Gilead, he and all Israel, because of Hazael king of Aram. But king Joram had returned to be healed in Jezreel of the wounds which the Arameans had given him, when he fought with Hazael king of Aram. And Jehu said, If this is your mind, then let none go out nor escape from the city to go to tell it in Jezreel. - And Jehu rode in a chariot, and went to Jezreel; for Joram lay there. And Ahaziah king of Judah came down to see Joram. And there stood a watchman on the tower in Jezreel, and he spied the company of Jehu as he came, and said, I see a company. And Joram said, Take a horseman, and send to meet them, and let him say, Is it peace? And there went one on horseback to meet him, and said, Thus said the king, Is it peace? And Jehu said, What have you to do with peace? Turn behind me. And the watchman told, saying, The messenger came to them, but he does not return. Then he sent out a second on horseback, which came to them, and said, Thus said the king, Is it peace? And Jehu answered, What have you to do with peace? Turn behind me. And the watchman told, saying, He came to them, and does not return; and the driving is like the driving of Jehu the son of Nimshi; for he drives furiously. And Joram said, Make ready. And his chariot was made ready. And Joram king of Israel and Ahaziah king of Judah went out, each in his chariot, and they went out against Jehu, and met him in the property of Naboth the Jezreelite. - And it came to pass, when Joram saw Jehu, that he said, Is it peace, Jehu? And he answered, What peace, so long as the harlotries of

your mother Jezebel and her witchcrafts are so many? And Joram turned his hands, and fled, and said to Ahaziah, Treachery, O Ahaziah! And Jehu drew a bow with his full strength, and struck Jehoram between his arms, and the arrow pierced his heart, and he sank down in his chariot. Then said Jehu to Bidkar his captain, Take up, and throw him in the plot of ground of the field of Naboth the Jezreelite; for remember how, when I and you rode together after Ahab his father, the L-d pronounced this burden upon him; Surely I have seen yesterday the blood of Naboth, and the blood of his sons, said the L-rd; and I will requite you in this plot, said the L-rd. And therefore take him and throw him in the plot of ground, according to the word of the L-rd. But when Ahaziah the king of Judah saw this, he fled by the way of the garden house. And Jehu followed after him, and said, Strike him also in the chariot. And they did so at the ascent to Gur, which is by Ibleam. And he fled to Megiddo, and died there. And his servants carried him in a chariot to Jerusalem, and buried him in his sepulcher with his fathers in the city of David. And in the eleventh year of Joram the son of Ahab began Ahaziah to reign over Judah. And when Jehu came to Jezreel, Jezebel heard of it; and she painted her face, and adorned her head, and looked out from a window. And as Jehu entered the gate, she said, Is it peace, you Zimri, who murdered his master? - And he lifted up his face to the window, and said, Who is on my side? Who? And there looked out to him two or three (eunuchs) officers. And he said, Throw her down. And they threw her down; and some of her blood was sprinkled on the wall, and on the horses; and he trampled her under foot. And when he came in, he ate and drank, and said, Go, see now this cursed woman, and bury her; for she is a king's daughter. - And they went to bury her; but they found no more of her than the skull, and the feet, and the palms of her hands. And they returned, and told him. And he said, This is the word of the L-rd, which he spoke by his servant Elijah the Tishbite, saying, In the territory of Jezreel shall dogs eat the flesh of Jezebel; And the carcass of Jezebel shall be as dung upon the face of the field in the territory of Jezreel; so that they shall not say, This is Jezebel. Kings II 9:14-37

2) אנו למדין לאבלים מאיזבל שהיתה ביתה סמוך לשוק וכל מת שהיה עובר בשוק היתה יוצאת מתוך ביתה ומכה בכפי ידיה ומקוננת בפיה ומהלכת עשרה צעדות וכל חתן שהיה עובר בשוק היתה יוצאה מתוך ביתה ומצלצלת בכפי ידיה ומקלסת בפיה ומהלכת עשר צעדות ונתנבא עליה אליהו זכור לטוב הכלבים יאכלו את איזבל בחלק יזרעאל והאברים שהיו גומלי חסד לא שלטו הכלבים בהם שנ' וילכו לקברה ולא מצאו בה וכו' פרקי דברי אליעזר פרק י"ז

We learn about the importance of comforting the mourners from Jezebel. Her house was close to the marketplace and whenever a body would be carried through the marketplace [on its way for burial], the procession would begin from her house. She would clap her hands [as a sign of sorrow], dirges would issue forth from with her mouth, and she would walk ten steps [as part of the funeral procession]. [In addition,] every bridegroom who would go through the market [on his way to the marriage ceremony] would begin [his procession] from her house. She would clap with her hands, [as part of the musical accompaniment,] praises would issue forth from her mouth, and she would walk ten steps, [as part of the wedding procession]. Although Eliyahu, of blessed memory, prophesied that the dogs would consume Jezebel in the territory of Jezreel, the dogs had no power over those limbs that displayed kindness [to the mourners and bridegrooms], as its says (Kings II 9:35), "And they went to bury her; but they found no more of her than the skull, and the feet, and the palms of her hands." Midrash Pirkei d'Rabbi Eliezer Chapter 17

III. The Destruction of the House of Ahab and the Cult of Baal

A. וּלאַחאַב שבעים בַּנִים בַּשמרון וַיִּכַתב יָהוּא ספַרים וַיְשׁלָח שמרון אַל שַרי יוַרעאל הזקנים ואַל האמנים אַחאַב לָאמר: ועַתָּה כּבא הַסָּפֶר הַזָּה אַלִיכָם ואתכם בּנֵי אַדניכָם ואתכם הרכב והסוסים ועיר מבצר והַנְשֵׁק: וּראיתם הַטוֹב וְהַיַּשֶׁר מִבּנֵי אַדנִיכָם וְשֵׁמתָם עַל כּסָא אַביו וְהַלְּחֵמוּ עַל בִּית אַדנִיכָם: וְיִּראוּ מאד מאד וַיִּשְׁלַח אֲשֶׁר עַל הַבַּיִת וַאֲשֶׁר לָפָנִיו וָאֵיך נַעֲמֹד אֲנַחְנוּ: וַיִּשְׁלַח אֲשֶׁר עַל הַבַּיִת וַאֲשֶׁר עַל הָעִיר וְהַזְּקָנִים וְהָאמִנִים אֵל יֵהוּא | לֵאמר עַבָּדִיךְ אַנַחִנוּ וְכֹל אֲשֵׁר תֹאמֵר אֵלֵינוּ נַעֲשֵׁה לֹא נַמְלִיךְ אִישׁ הטוב בעיניד עשה: ויכתב אַליהם ספר | שנית לאמר אם לי אַתם ולקלי | אַתַם שמעים קחו אַת ראשי אָנשׁי בְנֵי אָדנִיכֶם וּבֹאוּ אֶלֵי כַּעָת מֶחֶר יְזָרְעָאלָה וּבְנֵי הָמֵּלֶךְ שָׁבְעִים אִישׁ אֶת גָּדֹלֵי הַעִיר מְגַדְּלִים אוֹתָם: ויהי כַבֹא הַסַפָּר אַלִיהַם וַיִּקְחוּ אָת בַּנֵי הַמֵּלֶךְ וַיִּשְׁחָטוּ שׁבעים אישׁ וַיַּשִׁימוּ אָת ראשׁיהם בַּדּוּדים וַיִּשֶׁלְחוּ אֶלֵיו יַזְרְעָאלָה: וַיַּבֹא הַמַּלְאַךְ וַיַּגָּד לוֹ לְאמר הַבִּיאוּ רָאשֵׁי בְנֵי הַמֵּלֶךְ וִיּאמֵר שִׁימוּ אתם שְׁנֵי צבּרים פַּתַח הַשַּׁעַר עַד הַבּקר: וַיָּהִי בַבּקר וַיָּצֵא וַיַּעַמֹד וַיֹּאמֵר אֵל כַּל הַעָם צַדְקִים אָתָם הְנָה אַנִי קשַׁרתִי על אדני ואהרגהו ומי הכה את כל אלה: דעו אפוא כי לא יפל מדבר ד' ארצה אשר דבר ד' על בית אַחאַב וַד׳ עַשַה אָת אַשֶׁר דַּבֶּר בַּיַד עַבדּוֹ אַלְיָהוּ: וַיַּדְ יָהוּא אָת כַּל הַנַּשׁאַרים לבית אַחאַב בִּיזַרעאל וְכַל גַּדֹלֵיו וּמִידָעֵיו וְכֹהָנֵיו עַד בִּלְתִּי הְשָׁאִיר לוֹ שַׁרִיד: וַיַּקָם וַיַּבֹא וַיֵּלֶךְ שׁמְרוֹן הוּא בֵּית עָקֵד הַרעִים בַּדְרְדְ: וְיָהוֹא מַצַא אֶת אָחֵי אָחַזִיהוּ מֵלֶך יְהוּדָה וַיֹּאמֶר מִי אַתֵּם וַיֹּאמְרוּ אֲחַזיָהוּ אַנַחְנוּ וַנֵּרֶד לְשָׁלוֹ׳ בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וּבְנֵי הַגָּבִירָה: וַיֹּאמֶר תִּפְשוֹם חַיִּים וַיִּתְפַּשוּם חַיִּים וַיִּשְׁחָטוּם אֵל בּוֹר בֵּית עָקֶד אַרְבַּעִים וּשְׁנֵים אָישׁ וְלֹא הְשָׁאִיר אִישׁ מֶהֶם: וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם וַיִּמְצַא אָת יְהוֹנַדַב בֵּן רַכַב לְקָרַאתוֹ וַיִּבַרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר אָלַיוֹ הֵיָשׁ אֶת לְבָבֶך יָשָׁר כַּאֲשֶׁר לְבָבִי עִם לְבָבֶך וַיֹּאמֶר יִהוֹנָדְב יֵשׁ וְיֵשׁ תִּנָה אֶת יָדֶךְ וַיִּתֵּן יִדוֹ וַיַּעֲלֵהוּ אֵלְיוֹ אֶל הַמֶּרְכַּבָה: וַיֹּאמֶר לְכַה אָתִי וּרָאָה בָּקְנָאַתִי לַד׳ וַיַּרְכָּבוּ אֹתוֹ בָּרְכַבּוֹ: וַיַּבֹא שׁמְרוֹן וַיַּךְ אָת כַּל הַנְּשָׁאַרִים לְאַחָאַב בִּשׁמְרוֹן עַד הָשָׁמִידוֹ כִּדְבַר ד׳ אֲשֶׁר דְבֵּר אֵל אֵלִיַהוּ: מלכים ב י:א-יז

And Ahab had seventy sons in Samaria. And Jehu wrote letters, and sent to Samaria, to the rulers of Jezreel, - to the elders, and to those who brought up Ahab's children, saying, And as soon as this letter comes to you, seeing your master's sons are with you, and there are with you chariots and horses, a fortified city also, and armor; Select the best and fittest of your master's sons, and set him on his father's throne, and fight for your master's house. - But they were very much afraid, and said, Behold, two kings could not stand before him; how then shall we stand? And he who was over the house, and he who was over the city, the elders also, and the guardians of the children, sent to Jehu, saying, We are your servants, and will do all that you shall bid us; we will not make any king; do that which is good in your eyes. Then he wrote a letter a second time to them, saying, If you are mine, and if you will listen to my voice, take the heads of your master's sons, and come to me to Jezreel by tomorrow this time. And the king's sons, being seventy persons, were with the notables of the city, who were bringing them up. And it came to pass, when the letter came to them, that they took the king's sons, and slew seventy persons, and put their heads in baskets, and sent them to him to Jezreel. And there came a messenger, and told him, saying, They have brought the heads of the king's sons. And he said, Lay them in two heaps at the entrance of the gate until the morning. And it came to pass in the morning, that he went out, and stood, and said to all the people, You are just men; behold, I conspired against my master, and killed him; but who killed all these? - Know now that there shall fall to the earth nothing of the word of the L-rd, which the L-rd spoke concerning the house of Ahab; for the L-rd has done that which He spoke by His servant Elijah. And Jehu killed all who remained of the house of Ahab in Jezreel, and all his great men, and his kinfolks, and his priests, until he left him none remaining. And he arose and departed, and came to Samaria. And as he was at the shepherd's meeting house in the way, Jehu met with the brothers of Ahaziah king of Judah, and said. Who are you? And they answered, We are the brothers of Ahaziah; and we go down to Series XVII 11 Lecture #6

greet the sons of the king and the sons of the queen. And he said, Take them alive. And they took them alive, and killed them at the pit of the meeting house, forty two men; and he did not leave any of them. - And when he had departed from there, he came across Jehonadab the son of Rechab coming to meet him; - and he greeted him, and said to him, Is your heart right, as my heart is with your heart? And Jehonadab answered, It is. If it is, give me your hand. And he gave him his hand; and he took him up to him into the chariot. And he said, Come with me, and see my zeal for the L-rd. And they (made him ride) drove him in his chariot. And when he came to Samaria, he killed all who remained to Ahab in Samaria, till he had destroyed him, according to the saying of the L-rd, which he spoke to Elijah. **Kings II 10:1-17**

וועתה קל הַעָם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אַחְאָב עָבֵד אֶת הַבַּעַל מְעָט יֵהוּא יַעַבְדֶנוּ הַרְבֵּה: וְעַתָּה כָל נְבִיאֵי הַבְּעַל כָּל עֹבְדִיוֹ וְכָל כַּהְנִיוֹ קְרָאוּ אֵלֵי אִישׁ אַל יִפְּקֵד כִּי זֶבַח גָּדוֹל לִי לַבַּעַל כֹּל אֲשֶׁר יִפְּקֵד לֹא יִחְיֶה הַבַּעַל בְּלֹא יִחְיֶה בְעַקְבָּה לְמַעַן הַאָּבִיד אֶת עֹבְדִי הַבָּעַל וִיֹּאמֶר יֵהוּא קַדְּשׁוּ עֲצָרְה לַבַּעַל וַיִּקְרָאוּ: וַיִּשְׁלְח בְּבִיל יִשְׂרָאֵוּ בַּיְתְ הַבְּעַל וַיִּאמֶר לְלֹא נִשְׁאַר אִישׁ אֲשֶׁר לֹא כָּא וַיָּבֹאוּ בֵּית הַבַּעַל וַיִּאמֶר לְנִאְשָׁר הוֹצֵא לְבוּשׁ לְכֹל עֹבְדִי הַבַּעַל וַיִּצֵא לְהָם מַעְבְּדִי ד' כִּי אִם הַבְּעַל וַיִּאמֶר לְעַבְדֵי הַבָּעַל וַיִּאמֶר אְלֹבְיּשׁ לְבִּישׁ לְבִּיּשׁ וְיִאשׁר עַלְבִּדִי הֹי בְּעַל וַיִּאמֶר לְעְבְדֵי הַבָּעַל חַפְּשׁוּ וּרְאוּ פָּן יֶשׁ פֹּה עִפְּכֶם מִעַבְדִי ד' כִּי אִם עַבְּדִי הַיְבָּעַל לְבָּבְּם וַנְיִלוֹת וְיֵהוּא שָׁם לוֹ בַחוּץ שְׁמֹנִים אִישׁ וַיֹּאמֶר הְאִישׁ אֲשֶׁר עִבְּדִי הַבָּעַל לְבַדְּם: וַיְּבֹאוּ לַעֲשׁוֹת זְבְחִים וְעַלוֹת וְיֵהוּא שָׁם לוֹ בַחוּץ שְׁמֹנִים אִישׁ וַיֹּאמֶר הָאִישׁ אֲשֶׁר עִבְּיִל לְבָּבְם וְלַאְנִשׁים וְצִלְשְׁלְשִׁים בָּאוּ הַבּּנִם וְלְעִלוֹת וְיִהוּא לְרְצִים וְלַשְׁלְשִׁים וְּאַשְׁלְשִׁים בּאוּ אַלְיִים בְּאוּ אֵעֹל וְיִשְׁלְכוּ מִיְם הְאָשְׁלְשִׁים בּאוּ אִשְׁר הָּתְבָּעל וַיִּשְּרְפוּה בִּית הַבַּעל וַיִּשְּרְפוּה וְנִישְׁרְבוּה וְלִבְּים וְלַשְׁלְשִׁים בֹּאוֹ הָא מָבוֹת בֵּית הַבַּעַל וַיִּשְּרְבוּה וְנִילְים מְבְּבִיל לִיִּשְׁרְבוֹים וְלַשְׁלְיִם בְּאוֹ בְשִּל וֹיִשְׁרְבוֹים וְלְבִשְׁל לִא בְּים בִּיּת הַבַּעַל וַיִּשְּרְבוּם בִית הַבְּעַל וַיִּשְּרְבוּה וְנִישְׁר בִּית הַבְּעַל וַיִּשְׁרְבוּם לְנִילְבוּת בְּים וְנִילְים בְּים בְּעִל וַיִּשְּבְעל וַיִּשְּרְבוּם וְנְבְשׁל מִייְבְבוּם בְּיוֹב בְיּעם בְּעל וַיִּשְּבְעל מִיבְעם בְּשְל וְיִישְׁבְּעל בִּים בְּבּעל וְיִישְׁבְּעם בְּעל וַיִּשְּבְעם בְּעם בְּעל וְיִישְּבָּם בְּים בְּעל וְיִישְּבְעל וְיִבְּבְים בְּעל וְיִישְּבְּבוּ בְּבְעל וְיִבְּעל וְיִבְּבְּבוּ בְּים בְּבִּעל וְיִיבְּבְּים בְּעל וְיִבְּבְבוּת בְּבְעם בְּבִים בְּבְּים בְּים בְּבְעל וְיִיבְּים בְּיבְים בְּיבְים בְּבְעל וְיבְ

And Jehu gathered all the people together, and said to them, Ahab served Baal a little; but Jehu shall serve him much. - And therefore call to me all the prophets of Baal, all his servants, and all his priests; let none be missing; for I have a great sacrifice to make to Baal; whoever shall be missing, he shall not live. But Jehu did it with cunning in order to destroy the worshippers of Baal. And Jehu said, Proclaim a solemn assembly for Baal. And they proclaimed it. And Jehu sent through all Israel; and all the worshippers of Baal came, so that there was not a man left who did not come. And they came to the house of Baal; and the house of Baal was full from one end to the other. And he said to him who was in charge of the wardrobe, Bring out garments for all the worshippers of Baal. And he brought them out garments. And Jehu went, and Jehonadab the son of Rechab, to the house of Baal, and said to the worshippers of Baal, Search, and look that none of the servants of the L-rd should be here with you, but the worshippers of Baal only. And when they went in to offer sacrifices and burnt offerings, Jehu stationed eighty men outside, and said, If any of the men whom I have brought into your hands escape, he who lets him go, his life shall be for the life of him. And it came to pass, as soon as he had finished offering the burnt offering, - that Jehu said to the guard and to the captains, Go in, and kill them; let none come out. And they struck them with the edge of the sword; and the guard and the captains threw them out, and went to the city of the house of Baal. And they brought out the images from the house of Baal, and burned them. And they broke down the pillar of Baal, and broke down the house of Baal, and made it a latrine to this day. Thus Jehu destroyed Baal from Israel. - But from the sins of Jeroboam the son of Nebat, who made Israel sin, Jehu departed not from after them, namely, the golden calves who were in Beth-El, and who were in Dan. Kings II 10:18-29

Series XVII 12 Lecture #6

IV. The House of Jehu

A. ניאמֶר ד׳ אֶל יֵהוּא יַעַן אֲשֶׁר הֱטִיבֹת לַעֲשׁוֹת הַיָּשֶׁר בְּעֵינֵי כְּכֹל אֲשֶׁר בִּלְבָבִי עְשִׂיתְ לְבֵית אַחְאָב בְּנֵי נִיֹּאָב בְּנֵי יִשְׁרָאֵל בְּכָל לְבָבוֹ לֹא סָר רְבִּעִים יִשְׁרָאֵל בְּעָל בְּסֵא יִשְׂרָאֵל: וְיֵהוּא לֹא שָׁמַר לְלֶכֶת בְּתוֹרַת ד׳ אֱ—לֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל לְבָבוֹ לֹא סָר מַעַל חַטֹאות יָרְבְעָם אֲשֶׁר הָחֲטִיא אֶת יִשְׂרָאֵל: בַּיָּמִים הָהֵם הַחֵל ד׳ לְקַצּוֹת בְּיִשְׂרָאֵל וַיַּכֵּם חֲזָאֵל בְּכָל מְעַל חַטֹאות יָרְבְעָם אֲשֶׁר הָשָׁכֶשׁ אֵת כָּל אֶרֶץ הַגּּלְעָד הַגָּלְעָד הַגָּרִי וְהַרְאוֹבנִי וְהַמְנַשִׁי מֵעְרֹעֵר אֲשֶׁר עַל בְּנֹל יִשְׂרָאֵל: וְיִהְלְּעָד וְהַבְּשָׁוֹן וְיָהְלְעָד וְהַבְּשָׁוֹן: וְיָתֶר דִּבְרֵי יִהוּא וְכָל אֲשֶׁר עְשָׁה וְכָל גְּבוּרְתוֹ הֲלוֹא הֵם בְּתוּבִים עַל סֵפֶּר דְבִרִי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּשְׁכַּב יֵהוּא עִם אֲבֹתִיו וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּשֹׁמְרוֹן וַיִּמְלֹךְ יְהוֹאָחָז בְּנוֹ תַּחְתִּירוֹ וֹשִׁרְבֵי וְשִׁרְאֵל עֲשִׂרִם וּשִׁבְּנֵי וְשִׁרְאֵל עָשִׂרוֹן וַיִּקְלֹךְ יְהוֹאָחָז בְּנוֹ תַּחְתִּירוֹ וּשְׁבָּנִי יִשְׂרָאֵל עֵשִׂרוֹן וַיִּלְבְּיִב וְהַבְּעוֹן וְשִּבְּעֵל בְיִבְּיִבְי וְבִיּבְעָּם בְּיִלְבְי וְשִׁרְאֵל עֵשְׂרִבוּן וּשִׁבְּעִם וְשִׁבְּעוֹן וְיִבְּלְעִי וְשְׁרָאֵל בְּיִבְי וְשִּבְּעוֹן וְהַבְּשָׁן.

And the L-rd said to Jehu, Because you have done well in doing that which is right in My eyes, and have done to the house of Ahab according to all that was in My heart, your sons of the fourth generation shall sit on the throne of Israel. But Jehu did not take heed to walk in the Torah of the L-rd G-d of Israel with all his heart; for he did not depart from the sins of Jeroboam, who made Israel sin. In those days the L-rd began to cut off parts of Israel; and Hazael struck them in all the borders of Israel; From the Jordan eastward, all the land of Gilead, the Gadites, and the Reubenites, and the Manassites, from Aroer, which is by the river Arnon, and Gilead and Bashan. - And the rest of the acts of Jehu, and all that he did, and all his might, are they not written in the Book of the Chronicles of the Kings of Israel? And Jehu slept with his fathers; and they buried him in Samaria. And Jehoahaz his son reigned in his place. And the time that Jehu reigned over Israel in Samaria was twenty eight years. **Kings II 10:30-36**

ם.

בּשְׁנַת עֶשְׂרִים וְשָׁלְשׁ שָׁנָה לְיוֹאָשׁ בֶּן אֲחַזְיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה מְלַךְ יְהוֹאָחָז בֶּן יִהוּא עַל יִשְׂרָאֵל בְּשׁמְרוֹן
שְׁבַע עֶשְׂרִה שְׁנָה: וַיַּעֲשׁ הָרַע בְּעֵינִי ד׳ וַיֵּלֶךְ אַחַר חַטֹּאת יְרְבְעָם בֶּן נְבָט אֲשֶׁר הָחֲטִיא אֶת יִשְׂרָאֵל לֹא
סְר מִמֶּנָה: וַיִּחַר אַף ד׳ בְּיִשְׁרָאֵל וַיִּיְּתָנֵם בְּיִד וְחָזְאֵל מֶלֶךְ אֲרָם וּבְיַד בֶּן הְדַד בֶּן חְזָאֵל כְּל הִיְמִים: וַיְחַל מְוֹשִׁר בְּיִי וְיִאָרְאֵל בִּי רְאָה אֶת לַחַץ יִשְׂרָאֵל כִּי לְחַץ אֹתָם מֶלֶךְ אֲרָם: וַיִּשְׂרָא לְבִי יִשְׂרָאֵל בִּי לְחַץ אֹתְם מֶלֶךְ אַבְּר לִיהוֹאָחִז עָם רִי יְבִיּאוֹת בִּית מְחַת יִד אֲרָם וַיִּשְׁרָא בְּה הָלֶךְ וְגַם הְאֲשֵׁרָה עְמְדָה בְּשֹמְרוֹן: כִּי לֹא הִשְׁאִיר לִיהוֹאָחִז עָם כִּי יִשְׂרָאל בְּה הָלֶךְ וְגַם הְאֲשֵׁרָה עְמְדָה בְּשֹמְרוֹן: כִּי לֹא הִשְׁאִיר לִיהוֹאָחִז עָם כִּי יִיְרְבְעִם אֲשֶׁר הָחָטִיא אֶת יִשְׂרָאֵל בָּה הָלֶךְ וְגַם הְאֲשֵׁרָה עְמְדָה בְּעַבְּי יִשְׂרָאל: בִּי לֹא הִשְׁאִיר לִיהוֹאָחִז עִם כִּי יִשְׂרָאל בְּיּ הִוֹאָשׁ מֶלְּ יִיִּהוֹאָחִז וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבִירְתוֹ הֲלוֹא הֶם כְּתוּבִים עַל סֵפֶּר דִּבְרִי הַיְּאשׁ הָלָב יִשְׂרָאל: וַיִּשְׂרָאל בָּוֹ שְׁרָבע שְׁנִי בְּעִבּי דִי וֹלִאְשׁ בְּעֹל בָּשֹּר וֹוְשְׁר עִשְׁה וֹנְבְעם בְּעִבְי הִוֹאְשׁ בְּוֹי וְיִבְרְעִם בְּלְבוֹי וְשְׂרָאל בָּן בְּשְׁר עְשָׁה וּבְלִי יִשְׂרָאל בָּה הִלְּךְ: וְיִאָר דִּבְיִם בְּלְר יִבְיי וּאָבְאל בְּשֹׁרוֹן עִשׁ בְּשֹׁרוֹן עִשׁ עְשְׁרִב יִישְׁרְאֵל: מִיּרְבְעָם בְּיִבְי יִשְּרָאל: וַיִּשְׁרָאל בָּשֹׁרוֹן עִשׁ בְּעֹבְיי וִשְּרָאל: מִלְכִי יִשְּרָאל: וַיִּשְׁב בִּי וֹאָשׁ בְּעֹב יִי וְשְּרָאל: מִילְב עַל בְּשִׁר וְיִשְׁה בְּעֹם יִשְׁב בְעוֹ בְשִׁר בְּיִבְים וְיִבְּים עַל בְּסְאוֹ וִיּבְּבְ בְּל בְּאִים בְּעֹב עַל בְּסְאוֹ וִיּיְבְבָּר וֹאָשׁ בְּשֹׁב בִּל בְּיִם יִשְׁרְב בְּעֹב יִשְׁרְבוֹי וְשְׁרְב בְּעֹב בְיל בְּיִבְים וְשְּבְי וּשְׁרְב בְּעם בְּיִב בְּל בְּיִב יִשְּרְב בְּעִב בְּל בְּיִרְים בְּיִבְים בְּלְ בְּשְׁר בְּבְים בְּיִבְים בְּיִב בְּל בְּיִים בְּיל בְּיִיבְים בְּיִי בְּבְים בְּיִיבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִב בְּיל בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיְבְים בְּבְּבְים בְּיִבְ

In the twenty third year of Joash, the son of Ahaziah king of Judah, Jehoahaz, the son of Jehu, began to reign over Israel in Samaria, and he reigned seventeen years. And he did that which was evil in the sight of the L-rd, and followed the sins of Jeroboam the son of Nebat, which made Israel sin; he did not depart from them; And the anger of the L-rd was kindled against Israel, and he delivered them to the hand of Hazael king of Aram, and to the hand of Ben-Hadad the son of Hazael, all their days. And Jehoahaz prayed to the L-rd, and the L-rd listened to him; for he saw the oppression of Israel, because the king of Aram oppressed them. And the L-rd gave Israel a savior, - so that they went out from under the hand of the Arameans; and the people of Israel

Series XVII 13 Lecture #6

lived in their tents, as formerly. Nevertheless they departed not from the sins of the house of Jeroboam, who made Israel sin, but walked in them; and there remained the Ashera also in Samaria. And there was not left to Jehoahaz an army of more than fifty horsemen, and ten chariots, and ten thousand foot soldiers; for the king of Aram had destroyed them, and had made them like the dust at threshing. And the rest of the acts of Jehoahaz, and all that he did, and his might, are they not written in the Book of the Chronicles of the Kings of Israel? And Jehoahaz slept with his fathers; and they buried him in Samaria; and Joash his son reigned in his place. In the thirty seventh year of Joash king of Judah began Jehoash the son of Jehoahaz to reign over Israel in Samaria, and he reigned sixteen years. And he did that which was evil in the sight of the L-rd; he departed not from all the sins of Jeroboam the son of Nebat, who made Israel sin; but he walked in them. And the rest of the acts of Joash, and all that he did, and his might with which he fought against Amaziah king of Judah, are they not written in the Book of the Chronicles of the Kings of Israel? And Joash slept with his fathers; and Jeroboam sat upon his throne; and Joash was buried in Samaria with the kings of Israel. **Kings II 13:1-13**

C.

1) נְאֵלִישָׁע חָלָה אֶת חָלְיוֹ אֲשֶׁר יָמוּת בּוֹ וַיֵּרֶד אֵלִיו יוֹאָשׁ מֶלֶךּ יִשְׂרָאֵל וַיֵּבְךְּ עַל פָּנָיו וַיֹּאמֵר אָבִי וּ וַאָּלִישָׁע חָקְיוֹ אֲשֶׁר יָמוּת בּוֹ וַיָּשֶׁם אֲלִישָׁע יְרָבּים וַיִּאמֶר וְחִצִּים: וַיֹּאמֶר וְחָצִים: וַיֹּאמֶר וְחָצִים: וַיִּאמֶר וְחָצִים: וַיִּאמֶר בְּאָבָּק עַד יִשְׂרָאֵל הַרְבֵּב יִדְּךְ עַל הַפֶּעָשׁת וְחִצִּים וַיִּאְּרָם בְּאָפֵּק עַד וַיִּאמֶר אֲלִישְׁע יְרֵה וַיִּאמֶר לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הַךְּ אַרְצָה וַיַּדְ שָׁלשׁ פְּעָמִים וַיִּאְבָּף עַלְיוּ בְּאַבְּף לְהִים וְיִּאמֶר לְהַבּוֹת חָמֵשׁ אוֹ שֵׁשׁ פְּעָמִים אָז הִבִּית אֶת אֲרָם עַד בַּלֵּה וְעַתָּה שָׁלשׁ פְּעָמִים תַּבֶּה אִישׁ הְאֶּר לְהִבּוֹת חָמֵשׁ אוֹ שֵׁשׁ פְּעָמִים אָז הִבִּית אֶת אְרָם עַד בַּלֵּה וְעַתָּה שָׁלשׁ פְּעָמִים תַּבֶּה אָא אָבְה וַיִּאְרם: וַיִּאְרם עַר בַּלֵּה וְעַתָּה שָׁלשׁ פְּעָמִים תַּבֶּה אָא אָת הָצִילְם בְּיִבְּקר וְהִיּבְּיְה וּיִּבְּן הְרִים אִישׁ וְהִבָּה וְאַ הְיִים וְיִּאְם עַר וְיִמְלְבְּרְהוּ וּגְדוּדִי מוֹאָב יָבֹאוֹ בָּאָרְשְׁ בִיּיְהְשְׁ עְוִיִּקְבְּרְהוּ וּגְדוּדִי מוֹאָם עְנִיבְלְב וְיִאִישׁ וַיִּקְּם עַל וְיִבְּלְם עְלִייִ בְּלְנִים לְחִץ אֶת יִשְׂרָבּל בְּלְישִׁע וַיִּלְּךְ וְיִבְּלְם עְלִיבְי בְּעִבְּמוֹת אֲלִילְים לְנִיבְּלְב וְלֹא אָבָה הַשְּׁרְשְׁע וַיִּלְם וְלִא שָׁת וְיִאְלָם בְּן וְיִבְּלְם וְלִא אָם וְשְׁרְשׁ בְּיִבְּלְם וְבִיּי בְּבְּל בְּרָב יְתִּשְׁנִיבְלְב וְלֹא אָבָה הְמִשְׁתוֹם וְלֹא הִשְׁלִיכָם מֵעל פָּנְיִי שְׁרָּב עִּתְּה: וַיְשְׁלְא אָם יִשְּרָשׁ בְּיִבְיּלְם וְהִיּשְׁע וְיִשְׁע וְיִבְּקְם וְבְּיִב יִבְּיִב וְבְיִבְּים וְהִיּשְׁע וְיִשְׁע וְיִשְׁע וְיִבְּלְם וְיִבְיּע וְיִבְּיִם וְיִבּיּב בְּיִבְּה שְּׁע בִייְבְּעְם וְבְיּבְים וְבִּי וְעִבּי בְּנִילְם וְיִישְׁע וְיִישְרְב וְיִבּיים הְנִיבְים וְיוֹשְׁע וְיִישְׁע וְיִישְׁע וְיִיבְים וְנִישְּע וְיִיבְלְם וְיִבְּים וְיִישְׁע וְיִישְׁע וְיִיבְּלְם וְיִים בְּיִבּים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיוּבְּים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיוֹים בְּיִבּים בְּיבְּים וְיִישְׁב וְיִבְּים בְיִים וְיוֹבְילְם בְּיבוּים בְּיִבּים בְּיִים בְּיִים בְּבְּבְים וְבְּיבְּים בְּיבְּעְם בְּיבְים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיבְ

And Elisha had fallen ill with the sickness of which he died. And Joash the king of Israel came down to him, and wept over his face, and said, O my father, my father, the chariot of Israel, and its horsemen. And Elisha said to him, Take a bow and arrows. And he took for himself a bow and arrows. And he said to the king of Israel, Put your hand upon the bow. And he put his hand upon it; and Elisha put his hands upon the king's hands. And he said, Open the window eastward. And he opened it. Then Elisha said, Shoot. And he shot. And he said, The arrow of the L-rd's deliverance, and the arrow of deliverance from Aram; for you shall strike the Arameans in Aphek, till you have consumed them. - And he said, Take the arrows. And he took them. And he said to the king of Israel, Strike upon the ground. And he struck three times, and stopped. And the man of G-d was angry with him, and said, You should have struck five or six times; then you would have struck Aram till they had been consumed; whereas now you shall strike Aram only three times. - And Elisha died, and they buried him. - And the bands of the Moabites invaded the land at the coming in of the year. And it came to pass, as they - were burying a man, that, behold, they spied a band of men; - and they cast the man into the sepulcher of Elisha; and when the man was let down, and touched the bones of Elisha, he revived, and stood up on his feet. - But Hazael king of Aram oppressed Israel all the days of Jehoahaz. And the L-rd was gracious to them, and had compassion on them, and turned towards them, because of His covenant with Abraham, Isaac, and Jacob, and would not destroy them, neither has He till now cast them away from His presence. And Hazael king of Aram died; and Ben-Hadad his son reigned in his place. And Series XVII 14 Lecture #6

Jehoash the son of Jehoahaz took again from the hand of Ben-Hadad the son of Hazael the cities, which he had taken from the hand of Jehoahaz his father by war. Three times did Joash beat him, and recovered the cities of Israel. **Kings II 13:14-25**

אמר ר' חמא בר חנינא: גדולים צדיקים במיתתן יותר מבחייהן, שנאמר: (מלכים ב' י"ג) ויהי הם קוברים איש והנה ראו [את] הגדוד וישליכו את האיש בקבר אלישע וילך ויגע האיש בעצמות אלישע ויחי ויקם על רגליו. אמר ליה רב פפא לאביי: ודילמא לקיומי ביה ברכתא דאליהו, דכתיב: (מלכים ב' ב') ויהי נא פי שנים ברוחך אלי אמר ליה: אי הכי, היינו דתניא: על רגליו עמד ולביתו לא הלך? אלא במה איקיים? כדאמר ר' יוחנן: שריפא צרעת נעמן שהיא שקולה כמת, שנאמר: (במדבר י"ב) אל נא תהי כמת. חולין ז:

R. Hanina b. Hama said: The righteous are more powerful after death than in life, for it is written (Kings II 13:21), "And it came to pass, as they were burying a man, that, behold, they spied a band; and they cast the man into the sepulcher of Elisha; and when the man was let down, and touched the bones of Elisha, he revived, and stood up on his feet." Said R. Papa to Abaye: Perhaps [the restoration to life was] to fulfil Elijah's blessing, as it is written (Kings II 2:9), "Let a double portion of thy spirit be upon me!" He replied: If so, why has it been taught: He stood upon his feet but walked not to his home? Wherein, then, was Elijah's blessing fulfilled? As R. Yohanan has said: He healed the leprosy of Naaman, leprosy being the equivalent of death, as it is written (Numbers 12:12), "Let her not, I pray, be as one dead." **Hulin 7b**

TIMELINE (ACCORDING TO THE GAON OF VILNA)

(סדר עולם) <u>DATE</u>	KINGS OF JUDAH		KINGS OF ISRAEL		
835 BCE - ב' תתקכ"ה	Solomon	שְׁלֹמֹה	Solomon Jeroboam	שְׁלֹמֹה	
ב' תתקס"ה - 795 BCE ב' תתקפ"ב - 778 BCE	Rehoboam Abijam	רְתַּבְעָם אריים	Jeroboani	יָרְבְעָם בֶּן נְבָט	
בי תתקפ"ה - 775 BCE ב' תתקפ"ה	Asa	אָכִיָּם אָסָא			
ב' תתקפ"ו - 774 BCE ב' תתקפ"ו	Asa	νήλ	Nadab	נָרָב בֶּן יָרְבִעָם	
ב' תתקפ"ז - 773 BCE			Baasha	בָּלְשָׁא בֶן אֲחִיֶּה בַּלְשָׁא בֶן אֲחִיֶּה	
750 BCE - '\circ\'\'\'\'\'\'\'\'\'\'\'\'\'\'\'\'\'\'\'			Elah	אֵלָה בֶן בַּעִשָּׁא אַלָה בֶן בַּעִשָּׁא	
749 BCE - ג' י"א			Zimri	זְּכְּרָי זְכְּוָרִי	
749 BCE - ג' י"א			Omri	י ~~ַּ~~ יִּ עְמָרִי	
738 BCE - ג' ב"ב			Ahab	אַחְאָב בֶּן עָמְרִי אַחְאָב בּ	
734 BCE - ג' ב"ו	Jehoshaphat	יָהוֹשֶׁפַט		est NA Litera	
ג' מ"ג - 717 BCE	1	тт :	Ahaziah	אָחַוֹיָהוּ בֶן אַחִאָב	
ג' מ"ד - 716 BCE			Jehoram	יָהוֹרֶם בֶּן אַחְאָב	
709 BCE - ג' נ"א	Jehoram	יְהוֹרֶם		T:- 'V T:	
ג' נ"ה - 705 BCE	Ahaziah	אַחַזִיָהוּ אַחַזיָהוּ			
704 BCE - ג' נ"ו	Athaliah	עֲתַלְיָהוּ בַּת אַחְאָב	Jehu	יֵהוּא בֵן יִהוֹשָׁפָּט	
698 BCE - ג' ס"ב 'ג	Joash	יוֹאָשׁ בֶּן אֲחַזְיָהוּ		• • • • • • • • • • • • • • • • • • • •	
ג' פ"ד - 676 BCE		, ,	Jehoahaz	יָהוֹאָחָז בֶן יֵהוּא	
659 BCE - ג' ק"א			Jehoash	יְהוֹאָשׁ בֶּן יְהוֹאָחָז	
ג' ק"ב - 658 BCE ג' ק"ב	Amaziah	אֲמַצְיָה			
645 BCE - ג' קט"ו			Jeroboam	יָרְבְעָם בֶּן יוֹאָשׁ	
630 BCE - ג' ק"ל	Azariah	(עוזיה) עְזַרְיָה			
607 BCE - ג' קנ"ג			Zechariah	זְכַרְיָהוּ כֶּן יָרְבְעָם	
ג' קנ"ד - 606 BCE			Shallum	שֵׁלּוּם בֶּן יָבֵשׁ	
ג' קנ"ד - 606 BCE			Menahem	מְנַחֵם בֶּן גְּדִי	
ג' קס"ד - 596 BCE			Pekahiah	פְּקַחְיָה בֶן מְנַחֵם	
594 BCE - ג' קס"ו			Pekah	פֶּקַח בֶּן רְמַלְיָהוּ	
ג' קס"ז - 593 BCE	Jotham	יוֹתָם			
ג' קפ"ג - 577 BCE	Ahaz	אָּחָז			
ג' קפ"ו - 574 BCE			Hoshea	הוֹשֵׁעַ בֶּן אֵלְה	
561 BCE - ג' קצ"ט	Hezekiah	ָח וֹ לגָּה			
ג' ר"ה - 555 BCE	עשרת השבטים		End of the Monarchy in Israel		
ג' רכ"ח - 532 BCE	Manasseh	מְנַשָּׁה			
477 BCE - ג' רפ"ג	Amon	אָמוֹן			
ג' רפ"ה - 475 BCE	Josiah	יאשיָהו			
444 BCE - ג' שט"ז	Jehoahaz	יְהוֹאָחָז			
444 BCE - ג' שט"ז	Jehoiakim	יְהוֹיָקִים			
433 BCE - ג' שכ"ז	Jehoiachin	יְהוֹיָכִין			
432 BCE - ג' שכ"ח	Zedekiah	צְרְקִיֶּהוּ	77 1 6 4 7 7	, ,	
ג' של"ט - 421 BCE	חורבן הבית וגלות יהודה I		End of the M	End of the Monarchy in Judah	